

Reč je o reči, o njenoj uvek objašnjavanoj i uvek neobjašnjenoj moći da nam za trenutak otškrine vrata jednog sveta čudne lepote i reda, a da nas zatim, skoro u isto vreme, ponovo vrati u život koji prividno teče dalje svojim haotičnim tokom.

U ovom vremenu kavilanju koje ima ukus

Star sakupljaju se sve

ini, kao u nepregled-
zbacane iskamenjene
stoli, gde je uviđen tako da se
irveće počelo da hoda.

Aly. Per je o pesni

se stoji u njoj, u
ivajući da mu pritek-
di, jer je svaka pesma
čko saznanje koje se

Muzika

jedanm krug zatvorio
kletu pitanje: kako?

pov

Reč je o reči, o njenoj uvek objašnjavanoj i uvek neobjašnjenoj moći da nam za trenutak otškrine vrata jednog sveta čudne lepote i reda, a da nas zatim, skoro u isto vreme, ponovo vrati u život koji prividno teče dalje svojim haotičnim tokom. U tom trenutku, kao u grozomornom kovitlanju koje ima ukus zmijogrozda usnama i liči na ujed u krvi, sakupljaju se sve stvari i sve isčezavaju.

Pesnik je u pesmi kao u ledenoj pećini, kao u nepreglednoj šumi gde mesto drveća leže ogromne, razbacane iskamenjene reči. On je taj koji treba da ih spase smrti, da ih probudi iz skamenjenog sna, da oživi šumu kako bi drveće počelo da hoda.

Često on to uspeva, a možda još češće стоји у нjoj, у тој шumi, zbumen i bespomočan, uzalud pozivajući da mu priteku u očaju ranija pesnička iskustva. Uzalud, jer je svaka pesma jedno posebno otkriće, jedno posebno pesničko saznanje koje se ne dă ponoviti ako je već jednom dokućeno.

I tako iz pesme u pesmu. Tek što se jedanm krug zatvorio novi treba otvoriti. I uvek jedno isto prokletoto pitanje: kako?

Aco Šopov